

CONCEPTVERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 20 JUNI 2016 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING

Aanwezig de leden en plaatsvervangend leden:

de heer M.H. Brander (PvdA), mevrouw J.G.F. Jacobsz (AP), mevrouw Z. Klazes (GLH), mevrouw S. Özogul-Özen (SP), mevrouw E. de Raadt (CDA), de heer A.P.D. van den Raadt (Trots), de heer F.N.G. Smit (OPH), de heer P. Spijkerman (D66), mevrouw M.A. Sterenberg (VVD)

Afwezig met kennisgeving:

de dames Ramsodit, Dekker, Ketel en Simsek en de heren Azannay, Visser (CU), Garretsen en Mohr

Mede aanwezig:

de heer B. van Leeuwen (voorzitter), de heer J. Botter (wethouder), en mevrouw D. Taets van Amerongen-Ingram (raadsadviseur)

Verslag: de heer L. Guilonard

1. Opening en mededelingen van de voorzitter

De **voorzitter** opent de vergadering om 18.30 uur en noemt de afwezige raadsleden.

- De dames Ramsodit, Dekker, Ketel en Simsek zijn met kennisgeving afwezig. De heren Azannay, Visser (CU), Garretsen en Mohr zijn eveneens afwezig.

2. Positionpaper huishoudelijke ondersteuning juni 2016

Mevrouw **Sterenberg (VVD)** vindt het prettig om een concrete samenvatting te hebben als onderliggend stuk. Het is de bedoeling om nu echt stappen te gaan maken naar verbetering van de huishoudelijke ondersteuning. Spreekster is blij dat de uitspraak van de spoedprocedure op internet komt, dat de uren worden toegevoegd binnen een bepaalde bandbreedte en dat er gewerkt wordt aan een klantencontactstelsel. Er is een monitoringsysteem aangekondigd, maar de vraag die hierbij opborrelt is of deze monitoring wel op basis van objectieve criteria is gestoeld. Dit is namelijk een uitspraak geweest van de Centrale Raad van Beroep. De wethouder heeft aangegeven dat er een bandbreedte binnen het urensysteem aanwezig is om te kunnen voldoen aan een schoon en leefbaar huis. Spreekster vraagt zich af of dit strakker gekwantificeerd kan worden. Daarnaast vraagt zij of er geld beschikbaar wordt gesteld voor de huishoudelijke ondersteuning 2.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** vindt dat de wethouder zich moet houden aan zijn verantwoordelijkheden op het hele systeem in de huishoudelijke ondersteuning en moet beoordelen of deze nu in essentie deugt of niet. Er moeten randvoorwaarden gerealiseerd zijn die leiden tot een goed beleid in de huishoudelijke ondersteuning. In de ogen van spreekster klopt het beleid in essentie niet en bestaat er een wezenlijk verschil tussen de papieren werkelijkheid en de praktijk. De zorgaanbieder bepaalt hoeveel zorg iemand ontvangt en tevens is deze aanbieder erbij gebaat dat er zo min mogelijk zorg wordt geleverd, waardoor het meer winst maakt. Als zorggesprekken korter dan vijf minuten mogen duren, is dat een slechte zaak. De gemeente Haarlem heeft hiervoor de weg vrijgemaakt. Een zorgaanbieder heeft de mogelijkheid om een cliënt ongemotiveerd te korten op het aantal uren. Bovendien kan dat voor een tweede keer binnen twee of drie jaar tijd.

De heer **Brander (PvdA)** vraagt of mevrouw De Raadt het voldoende acht als het college aangeeft dat de gemeente na een huishoudelijke ondersteuningsplan dit checkt via een telefoongesprek.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** antwoordt dat het voelt als een soort check en balance dat op papier is ingevoerd. De papieren werkelijkheid en de feitelijke werkelijkheid liggen mijlenver uit elkaar. Zij heeft niet zo veel vertrouwen in de verwachtingen dat het in de toekomst veel beter zal gaan. Als voorbeeld

wordt aangegeven dat bij de gemeente tientallen meldingen via de FNV zijn binnengekomen over een tekort aan zorg, waar dan vervolgens niets mee wordt gedaan. Als het beleid in essentie klopt, dan hoeft er achteraf niets te worden gecheckt.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** vraagt aan de wethouder of hij de toezegging kan doen dat cliënten – die vorig jaar al zijn gekort op het aantal uren – onder geen beding opnieuw kunnen worden gekort. Als een tweede kortingsronde in bepaalde gevallen al is gebeurd, dan verzoekt zij de wethouder deze tweede kortingsronde terug te draaien.

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** vraagt aan mevrouw De Raadt of zij op de hoogte is van het feit dat de gemeente de zorgaanbieders de opdracht heeft meegegeven om jaarlijks een ondersteuningsgesprek uit te voeren.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** antwoordt dat zij vorige week van de wethouder te horen kreeg dat hij niet op de hoogte is van een nieuwe herindicering.

Mevrouw **Klazes (GLH)** vraagt aan mevrouw De Raadt of zij een suggestie heeft wie deze ondersteuningsgesprekken kan gaan voeren als de zorgaanbieders dat niet meer mogen doen, omdat zij niet onafhankelijk zijn.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** antwoordt dat het een onafhankelijke derde moet zijn die geen belang heeft bij de uitkomst van het onderzoek. Dat is precies wat de Centrale Raad van Beroep heeft aangegeven. Het college mag zelf bepalen wie dat moet zijn.

De heer **Spijkerman (D66)** is het met mevrouw De Raadt eens dat er een prikkel is van een zorgaanbieder om minder uren te leveren, zodat deze er meer aan overhoudt. Spreker vraagt wat mevrouw De Raadt ervan vindt als er een waarborg van kwaliteit kan worden ingebouwd door een zorgaanbieder.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** antwoordt dat dit twee zaken zijn die elkaar uitsluiten. De perverse prikkel zorgt ervoor dat de kwaliteit onvoldoende zal zijn.

De heer **Spijkerman (D66)** bestrijdt de opmerking van mevrouw De Raadt.

De heer **Brander (PvdA)** vraagt wie 'Gritta' invult.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** antwoordt dat zij denkt dat een zorgaanbieder dat wel kan doen, met de resultaten van deze 'Gritta'. Met het huidige systeem is het totaal niet mogelijk om te controleren of het aantal verkregen uren van een cliënt correct is of niet.

De heer **Van den Raadt (Trots)** ondersteunt de opmerking van mevrouw De Raadt. Spreker vraagt of zij vertrouwen heeft in de professional en het trainen van deze mensen.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** antwoordt dat het vertrouwen continu is beschadigd. Het vertrouwen in de professional is alleen mogelijk als de middeling in het aantal verkregen uren wordt losgelaten.

De heer **Smit (OPH)** vraagt aan de heer Spijkerman of hij het ermee eens is dat een zorgaanbieder niet objectief kan denken als het over het aantal uren zorg gaat.

De heer **Spijkerman (D66)** antwoordt dat zij elkaar kunnen vinden als er een minimum wordt afgesproken met de zorgaanbieders en de gemeente objectief weet wat het aantal uren moet zijn. Het kwantitatieve onderzoek dat moet worden verricht bij de cliënten over de kwaliteit van de huishoudelijke ondersteuning is hierbij van groot belang.

Mevrouw **Sterenbergh (VVD)** vindt dat de gemeente Haarlem de wet en de uitspraak van de rechter moet volgen. De kwaliteit doet er in dezen niet toe.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** vraagt hoe de gemeente Haarlem een onafhankelijk onderzoek gaat uitvoeren. Tot slot vraagt spreekster waarom alleen de mensen die bezwaar hebben aangevraagd een onderzoek krijgen en niet iedereen die gekort is.

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** constateert dat cliënten vanaf januari 2015 in de huishoudelijke ondersteuning direct zijn gekort op het aantal beschikbare uren. De fractie heeft destijds gevraagd om met een beschikking te komen, maar dat werd van tafel geveegd. De voorwaarden van schoon en leefbaar zijn in diverse gevallen niet gehaald. Er zijn wel enkele verbeterpunten aangekondigd, maar als er gemiddeld 2,1 uur wordt betaald per cliënt aan huishoudelijke hulp, ontvangen andere cliënten minder ondersteuning dan dat zij nodig hebben. De gekorte uren van de cliënten moeten worden teruggedraaid en onafhankelijke verpleegkundigen moeten het onafhankelijke onderzoek gaan verrichten. Er wordt nu tegen cliënten gezegd dat als zij voor vijf uren geïndiceerd worden, dat andere cliënten dan minder uren krijgen toebedeeld. Er wordt derhalve op hun gevoel gespeeld en dat kan niet.

De heren **Smit (OPH)** en **Brander (PvdA)** zijn het hiermee eens.

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** antwoordt op een vraag van de heer Brander dat het systeem niet deugt en dat het anders moet. Zij is het eens met het standpunt van de fractie van het CDA. Zij vraagt aan de heer

Brander of het systeem van het gemiddeld aantal uren op de schop moet, aangezien sommige uren niet worden uitbetaald.

De heer **Brander (PvdA)** stelt dat als mensen negen uren zorg nodig hebben, zij dat ook moeten krijgen. Als het huidige systeem daar niet in kan voorzien, dan moet de gemeente daar op een andere wijze zorg voor dragen. Hij vraagt aan mevrouw Özogul-Özen hoe de gemeente dat in de nabije toekomst moet gaan doen.

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** antwoordt dat de rechtelijke uitspraken duidelijk waren. Zolang er geen onafhankelijk onderzoek heeft plaatsgevonden over het aantal uren waar cliënten recht op hebben, zal de oorspronkelijke berekening van het aantal uren moeten worden nageleefd. Spreekster wil net als het CDA dat voor alle cliënten een onderzoek moet komen die in het aantal uren zijn gekort en niet alleen voor diegenen die een bezwaar hebben ingediend.

De heer **Brander (PvdA)** reageert hierop door aan te geven dat de wet wel is veranderd, maar dat het oorspronkelijke aantal uren gehandhaafd blijft.

De heer **Spijkerman (D66)** is het met mevrouw Özogul-Özen eens dat iedereen recht op zorg moet krijgen indien zij daar recht op hebben. Spreker vraagt of zij het met hem eens is dat een cliënt in een bepaalde periode meer uren zorg nodig heeft dan in andere perioden (flexibele zorg).

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** antwoordt dat als mensen in het ziekenhuis terechtkomen, er op dat moment iets meer zorg nodig is. Mensen die jarenlang – als gevolg van een chronische ziekte – zorg nodig hebben, kunnen niet ineens van vijf uren zorg naar twee of drie uren zorg.

De heer **Smit (OPH)** heeft nog steeds een goed gevoel bij de wethouder die op een rijdende trein is gestapt en vervolgens een aantal aanrijdingen meemaakte. De uitvoering van de Wmo is alleen degelijk als deze rechtzaakproef is. Zolang de uitvoering van de Wmo onder vuur ligt, mankeert er iets aan deze uitvoering. De gemeente heeft de zorgaanbieders schaakmat gezet in een financiële structuur waarin deze failliet konden gaan of hard moesten werken om er een dubbeltje aan over te houden. Spreker vraagt of de tijdsinzet die mensen krijgen bruto of netto is, aangezien er veel klachten zijn over het meenemen van reistijd en dossiertijd. Nu de gemeente weet dat er veel situaties onhoudbaar zijn, moet er een uitvoering van de wet komen, waarvan de rechter kan zeggen dat deze goed is.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt aan de heer Smit of hij het idee heeft dat de zorgaanbieders veel sceptischer tegenover de gemeente Haarlem zullen zijn ten opzichte van de eerste keer dat ze met elkaar onderhandeld hebben.

De heer **Smit (OPH)** zegt dat er zorgaanbieders zijn die niet meer reageren op een offerte van de gemeente op het gebied van de Wmo, aangezien er meerdere bang zijn om failliet te gaan.

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** vraagt aan de heer Smit of hij het met haar eens is dat ook de mensen die destijds geen bezwaar hebben ingediend hetzelfde recht hebben om hun uren terug te krijgen. Tevens vraagt ze of de gemeenten een keuze hebben in hun recht om de kortingen die zij hebben gekregen van de landelijke overheid een-op-een te mogen doorberekenen aan de zorgaanbieders.

De heer **Smit (PvdA)** antwoordt dat hij zich nooit heeft kunnen vinden in de regel dat rijksbudget ook gemeentebudget is. Gemeenten hebben hun eigen verantwoordelijkheid in deze zaak. Op de eerste vraag over het terugkrijgen van de oorspronkelijke uren antwoordt hij bevestigend.

Mevrouw **Klazes (GLH)** twijfelt niet aan de goede bedoelingen van de wethouder om een zo goed mogelijke invulling te geven aan huishoudelijke ondersteuning, ondanks de beperkende voorwaarden die er nu eenmaal zijn. De voorliggende Positionpaper is een kleine stap in de goede richting. Er is geen sprake van de gewenste objectiviteit als de zorgaanbieder zelf de ondersteuningsgesprekken voert.

De rechter was hierin wel duidelijk. Zij geeft haar voorkeur aan een gediplomeerde en gepassioneerde wijkverpleegkundige die deze gesprekken als onafhankelijk persoon prima aankant. De voorgestelde bandbreedte vindt haar fractie een goed idee als duidelijk is hoe breed deze is.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** zegt dat er een verschil zit tussen huishoudelijke hulp en zorg. De wet is ervoor om de burger te helpen en bedoeld om maatwerk te leveren. Zij constateert dat steeds meer mensen minder ondersteuning krijgen en dat de situatie niet verbetert. Ook zij hamert op een onafhankelijke cliëntenondersteuning. Iedereen moet recht hebben op de uren die zij in 2015 hadden, ook de mensen die geen bezwaar hebben gemaakt.

Het baart haar zorgen dat het platform Mantelzorgers niet direct een subsidie ontvangt van de gemeente Haarlem, maar via een andere instantie. Het moet meer bekend worden gemaakt dat mantelzorgers gebruik mogen maken van een persoonsgebonden budget.

De heer **Van den Raadt (Trots)** complimenteert de wethouder met de tekst op het voorliggende stuk, waarbij hij aangeeft dat het hem motiveert om de huishoudelijke ondersteuning in de gemeente Haarlem te optimaliseren. Klopt het dat het klanttevredenheidsonderzoek niet van het gewenste niveau is? Sinds wanneer gelden de regels van de Ambo en wanneer zijn deze bekend geworden? Vindt de wethouder dat cliënten voldoende gewezen zijn op de procedure om bezwaar te mogen maken tegen het korten op de uren? Wanneer was de brief van de staatssecretaris bij de gemeente in bezit? Kan de zorgaanbieder de gemeente aansprakelijk stellen voor het geven van slechte informatie van cliënten?

Tot slot merkt hij op dat iedereen recht heeft op een onderzoek naar het aantal uren en niet alleen de mensen die bezwaar hebben aangetekend.

De heer **Brander (PvdA)** is van mening dat in het gemiddelde er meer uren moeten worden verstrekt. In de verdeling zou dat veel problemen kunnen voorkomen. Het is goed dat er een plusregeling komt (hardheidsclausule) voor mensen die niet in het gemiddelde passen. Dat zijn maatregelen voor de iets langere termijn (1 januari 2017).

Mevrouw **De Raadt (CDA)** vraagt of hij wil dat het beleid in essentie gaat kloppen. Waarom wilt de heer Brander vasthouden aan de perverse prikkel?

De heer **Brander (PvdA)** antwoordt dat het op langere termijn een goede zaak zou zijn dat verpleegkundigen en/of het sociale wijkteam indicaties gaan verstrekken. Er moet fundamenteel anders worden gedacht over dit systeem. Het gaat erom dat de Haarlemmers zich ondersteund voelen en dat kan alleen als de ondersteunende zorg goed is.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt of de heer Brander samen met het CDA wil optrekken om ernaar te streven dat de perverse prikkel op de korte termijn wordt weggehaald.

De heer **Brander (PvdA)** zegt dat hij nu niet het antwoord hierop heeft. Het gaat daarnaast ook over bellen met de cliënten om hen te vragen of alles goed gaat. De code Verantwoord marktgedrag is eind vorig jaar gemaakt en onderstreept door het college. Op de korte termijn is het logisch dat het college begint bij de mensen die bezwaar hebben ingediend, maar daarna moet de gemeente ook breder kijken en naar de mensen toegaan om te vragen of zaken kloppen of niet.

Wethouder **Botter** vraagt zich af wanneer het college het in dit dossier wel goed kan doen. Hij merkt dat zaken uit het verleden over de Wmo opnieuw worden opgerakeld. Het college loopt tegen zaken aan die begin 2015 niet goed zijn gegaan. Spreker heeft zijn excuses aan de commissie aangeboden, ook in een brief waarin hij betreurt dat zaken zo zijn gelopen. Het college is van mening dat het huis staat en dat het beleid er is. Er zijn vier individuele zaken, die niet goed zijn gegaan en die worden steeds opnieuw aangehaald. Het systeem klopt wel en als de commissie hierin blijft hangen, dan komt de gemeente Haarlem niet echt verder.

Mevrouw **Sterenbergh (VVD)** zegt dat de commissie de informatie van Rotterdam bij deze zaak betreft, omdat deze werd benoemd in de landelijke uitspraak. Spreekster is er niet op uit om aan de poten van de stoel van de wethouder te gaan zagen. Het gaat erom dat de wet wordt gevolgd.

Wethouder **Botter** antwoordt dat hij diverse keren heeft uitgelegd dat elke gemeente in staat is om zijn eigen Wmo-beleid te voeren en dat het om die reden heel ingewikkeld is om uitspraken van een andere gemeente te plakken op die van Haarlem. Op het punt van het onafhankelijk onderzoek, dat door de thuiszorg wordt uitgevoerd, kunnen kanttekeningen worden geplaatst. Dat wordt aangepast. Er zijn op dit moment veel zaken in het voorliggende plan die worden gerepareerd en ervoor zorgen dat het systeem goed gaat functioneren. Het is wel goed als iedereen hierin vertrouwen heeft. Als de rechter aangeeft dat het systeem in de gemeente Haarlem niet deugt, dan is hij de eerste die bij de commissieleden komt om te melden dat ze gelijk hebben gehad, maar ook dat hier iets aan gedaan moet worden. De oude schoenen moeten echter niet worden verkocht, voordat er nieuwe zijn aangeschaft. De wethouder zal in gezamenlijkheid met de directeurs van alle instellingen de mensen toespreken die deze uren indiceren en dat hij niet wenst dat een organisatie die met de gemeente een contract heeft gesloten op die manier de zorg uitvoert. Het beknibben op een andere cliënt kan niet worden toegestaan.

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** zegt in een interruptie dat de rechter duidelijk is geweest. De gemeente moet terug naar de oude situatie totdat er een deugdelijk onderzoek is geweest. Hoe kan de wethouder beweren dat het in de stad Haarlem anders is dan in de stad Rotterdam?

De **voorzitter** vat het pleidooi van de wethouder samen: gaat de commissie mee met de wethouder in het optimaliseren van het huidige systeem, waarbij de wethouder erkent dat binnen het huidige systeem de uitvoering echt niet goed is gegaan of zegt de commissie dat dit systeem niet meer valt te repareren?

Wethouder **Botter** haakt hierop aan door aan te geven dat hij kanttekeningen plaatst bij het wegdoen van het huidige systeem, omdat dan in zijn ogen het kind met het badwater wordt weggegooid. Hij heeft het gevoel dat de commissie aangeeft dat het systeem niet deugt, maar de gevolgen zijn voor de commissie als het echt slechter wordt dan dat het nu is. Hij pleit ervoor om de ingeslagen weg te volgen. Er zijn wel degelijk verbeteringen doorgevoerd. Er is voldoende geld om zaken te repareren.

De **voorzitter** doet een ordervoorstel aan de commissie. Hij stelt voor om de drie interrupties te laten plaatsvinden en dat de wethouder daarna zijn termijn afmaakt. Daarna is de hamvraag of het college de ruimte krijgt om het systeem te optimaliseren. De commissie stemt hiermee in.

De heer **Brander (PvdA)** zegt dat hij pas op donderdag deze slotvraag zal beantwoorden.

De heer **Van den Raadt (Trots)** wil liever dat de concrete vragen worden beantwoord voordat het tijd is.

De heer **Smit (OPH)** vindt de opmerkingen van de wethouder enigszins vierkante woorden. Als het systeem dat de gemeente Haarlem bedenkt rechtzaakproef is, dan is er niets aan de hand. Hij wacht de rest af waarmee de wethouder gaat komen.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** wil de wethouder erop wijzen dat in de memorie van toelichting vermeld staat om de professional in de het onderzoek te betrekken, maar dat het in mandaat indicaties stelt en dan blijft de verantwoordelijkheid nog steeds bij de gemeente liggen. Op dit moment ligt de gehele verantwoordelijkheid bij de zorgaanbieders en dan klopt het statement van de wethouder niet dat het systeem van de gemeente Haarlem in orde zou zijn.

Wethouder **Botter** geeft aan dat pas over anderhalf jaar de aanpassingen rechtzaakproef zijn. Hij geeft aan dat er nog veel rechtzaken komen die de gemeente zal gaan verliezen, omdat wordt teruggegrepen naar de periode van begin 2015. Er vinden al gesprekken in goede harmonie plaats met de mensen die bezwaar hebben aangetekend. De mensen vinden het prettig dat de gemeente langskomt om te vragen of en waar ze geholpen kunnen worden. In sommige gevallen vinden mensen het te laat, maar ze geven aan het prettig te vinden dat ze geholpen worden. Er komt een herindicatie indien dat nodig is. Het klanttevredenheidsonderzoek is bij veel mensen uitgezet. Als er een hoog cijfer uitrolt, ontstaat er weer een nieuwe situatie. De gemeente geeft aan dat deze bandbreedte een voorbeeld is van expliciet maatwerk. Op het gebied van de onafhankelijkheid zal bij het toekennen van uren naast de zorgaanbieder altijd een onafhankelijke cliëntenondersteuner aanwezig zijn. Er zal bij de cliënt een extra check plaatsvinden van het aantal opgenomen uren voor huishoudelijke ondersteuning die hij krijgt toegewezen. Jaarlijks is er bij de cliënt een controle om te bezien of de situatie is veranderd. Het is geen opzet om mensen verder te korten op hun zorg. Hij zegt de commissie toe dat er geen kortingen zullen plaatsvinden naar aanleiding van dit onderzoek op het moment dat er geen wezenlijke veranderingen in de situatie zich hebben voorgedaan.

Spreker kan niet toezeggen dat de wijkverpleging de zorgindicaties gaat verrichten. Het is een ander systeem en een andere constellatie. Dit is de huishoudelijke ondersteuning vanuit de Wmo.

De tijdsinzet wordt netto afgerekend en niet bruto. In sommige gevallen is het wel bruto gebeurd en dat moet worden hersteld. Alle cases die de commissie aanlevert op dit gebied, zullen worden meegenomen om zo de zorg te kunnen leveren die de gemeente wenst.

De vraag over de subsidie aan het platform Mantelzorg wordt schriftelijk beantwoord.

De Ambo is een oude organisatie en deze regels worden genoemd in de brief van staatssecretaris Van Rijn. Deze brief is sinds december 2015 bekend. De brief van de staatssecretaris is twee weken oud.

De code Verantwoord Marktgedrag wordt meegenomen in het voorstel.

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** heeft drie korte vragen. De eerste vraag gaat over het feit dat de wethouder het over een onafhankelijke adviseur heeft en de rechter over een onafhankelijk onderzoek. Dat zijn twee verschillende zaken. Daar wil zij graag antwoord op. De wijkverpleegkundige is er voor de zorg, maar er wordt ook iets gezegd over het sociale wijkteam. Daar zitten mensen in van de Wmo die wellicht onderzoek kunnen doen. De bandbreedte gaat terug naar die van vóór 2015. Waar vindt de bandbreedte haar beslag?

De heer **Brander (PvdA)** vraagt of het ondersteuningsplan dat gezamenlijk wordt gemaakt door de zorgvrager en zorgaanbieder – waarover de gemeente nog gaat nabellen – juridisch als onafhankelijk kan worden bestempeld. Het zou goed zijn om hierop een juridische second opinion los te laten.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt hoe het met de privacy van de cliënten gesteld is op het moment dat er met een map wordt gewerkt. Waarom wordt niet iedereen opnieuw gekeurd?

Mevrouw **De Raadt (CDA)** concludeert bij het pleidooi van de wethouder dat het onderzoek wel degelijk onafhankelijk is, omdat het valt onder het gehele Wmo-onderzoek en de huishoudelijke ondersteuning is daar een onderdeel van. Zij raadt de wethouder aan om een derde partij dat nog eens goed te laten uitzoeken, aangezien de Centrale Raad van Beroep zich specifiek heeft uitgelaten over een onafhankelijk onderzoek voor het onderdeel van de huishoudelijke ondersteuning.

Wethouder **Botter** is het eens met de gemaakte opmerking van mevrouw De Raadt. Hij laat dat uitzoeken. De map is in het leven geroepen om als werkers in de huishoudelijke ondersteuning beter met elkaar te communiceren. Dat kan alleen na toestemming van de cliënt.

De bandbreedte blijft een flexibel fenomeen en dat moeten de mensen en de ondersteuners onderling goed regelen.

Spreker kan op dit moment niet overzien wat voor consequenties het heeft als iedereen opnieuw een onderzoek kan aanvragen. Spreker wil eerst wachten hoe het cliëntenonderzoek breed uitpakt. Cliënten die wel tevreden zijn, moeten niet opnieuw worden opgeroepen.

De wethouder geeft aan dat hij aanstaande donderdag niet aanwezig is.

De **voorzitter** vraagt aan de commissie hoe dit debat op een waardevolle wijze kan worden afgesloten.

De heer **Spijkerman (D66)** zegt dat zijn fractie voor het vervolmaken van het huidige systeem is.

Mevrouw **Özogul-Özen (SP)** vindt het goed dat de wethouder met veel verbeteringen gaat komen. Ze wil deze zaak met haar fractie bespreken en wellicht komt zij met enkele moties. Als laatste vraagt ze hoe met het aantal uren gewerkt gaat worden in dit systeem, want met het inbrengen van de veranderingen kan het systeem volgens haar niet werken. Zij verzoekt de wethouder dit schriftelijk te weerleggen.

Mevrouw **Sterenberg (VVD)** zeg dat de voorstellen een verbetering zijn. Zij zal dit met haar fractie en andere fracties overleggen.

Mevrouw **De Raadt (CDA)** vindt dat de te nemen stappen snel moeten worden doorgevoerd. Ze tekent aan dat de raad en het college nog zeker niet klaar zijn. Het standpunt over het systeem blijft gehandhaafd, maar als iedereen de dupe gaat worden door met een ander systeem te gaan werken, gaat dat haar te ver. Spreekster gaat in overleg met haar fractie.

Mevrouw **Klazés (GLH)** kan zich vinden in de woorden van mevrouw Sterenberg. Ze vertrouwt op de beste intenties van de wethouder.

De heer **Van den Raadt (Trots)** geeft aan dat allereerst alle aanbevelingen in het voorstel moeten worden ingebracht. Hij besluit deze zaak in de fractie te bespreken.

De heer **Smit (OPH)** neemt het sowieso mee terug naar de fractie. Spreker wijst de wethouder erop dat hij in deze zaak een inspanningsverplichting heeft en daar heeft hij vertrouwen in. Hij twijfelt eraan of met deze aanpassingen alles wel eerlijk gaat verlopen. Na het fractieberaad zal er nog geen volmondig ja worden gezegd. Als de wethouder goed op weg is, dan blijft zijn fractie hem hinderlijk volgen.

De heer **Brander (PvdA)** neemt dit mee terug naar de fractie. Hij wil zijn waardering uitspreken voor de snelheid en de actiegerichtheid van de wethouder. Voor de aanpassingen van het contract voor 2017 neemt hij het mee terug naar de fractie. Er kunnen nog moties volgen.

Mevrouw **Jacobsz (AP)** neemt de input mee terug naar de fractie.

De **voorzitter** constateert dat dit onderwerp voldoende is behandeld.

3. Sluiting

De **voorzitter** sluit de vergadering om 20.30 uur.